DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

2. oktober 2003 *

I sag C-348/02,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Valero Jordana og R. Amorosi, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved U. Leanza, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato M. Fiorilli, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 1999/13/EF af 11. marts 1999 om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg (EFT L 85, s. 1, og — berigtigelse — EFT L 188, s. 54), idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 15,

* Processprog: italiensk.

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne P. Jann og A. Rosas (refererende dommer),

generaladvokat: L.A. Geelhoed
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 30. september 2002 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 226 EF anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 1999/13/EF af 11. marts 1999 om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg (EFT L 85, s. 1, og — berigtigelse — EFT L 188, s. 54), idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 15.

2 Direktiv 1999/13 bestemmer i artikel 15, at medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 1. april 2001, og at de straks underretter Kommissionen herom.

3 Kommissionen var af den opfattelse, at direktivet ikke fuldt ud var blevet gennemført inden for den fastsatte frist, hvorfor den indledte proceduren i henhold til artikel 226 EF. Efter at have givet Den Italienske Republik mulighed for at fremsætte sine bemærkninger, fremsatte Kommissionen en begrundet udtalelse ved skrivelse af 21. december 2001, hvori den opfordrede Den Italienske Republik til at træffe de nødvendige foranstaltninger inden for en frist på to måneder med henblik på at efterkomme udtalelsen. Da Kommissionen ikke modtog noget svar på denne skrivelse, har den anlagt denne sag.

4 Kommissionen har anført, at idet Den Italienske Republik ikke har vedtaget de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktiv 1999/13 har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til de relevante bestemmelser heri.

5 Den Italienske Republik har oplyst, at ordlyden af det dekret, der gennemfører direktiv 1999/13, er udarbejdet af Miljøministeriet og er ved at blive godkendt af Conferenza Stato Regioni.

6 Det bemærkes herved, at Den Italienske Republik ikke har bestridt, at den endnu ikke ved udløbet af den frist, der var fastsat i den begrundede udtalelse, havde truffet de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktivet i national ret, men at den har redegjort for det aktuelle trin i gennemførelsesproceduren.

7 Det følger imidlertid af fast retspraksis, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger traktatbrud, skal vurderes på baggrund af forholdene i medlemsstaten, som de var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse, og at ændringer af forholdene i tiden derefter ikke kan tages i betragtning af Domstolen (jf. bl.a. dom af 24.10.2002, sag C-455/00, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 9231, præmis 21).

8 I det foreliggende tilfælde var der endnu ikke på tidspunktet for udløbet af fristen i den begrundede udtalelse truffet foranstaltninger til gennemførelse af direktivet i den italienske retsorden.

9 Kommissionen bør således gives medhold i søgsmålet.

10 Det må derfor fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 1999/13, idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 15.

Sagens omkostninger

11 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Den Italienske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

1) **Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 1999/13/EF af 11. marts 1999 om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg, idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 15.**

2) **Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.**

Wathelet Jann Rosas

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 2. oktober 2003.

R. Grass M. Wathelet

Justitssekretær Formand for Første Afdeling